

[Bernhard Baunsgaard]

tillader i år! Sidste år fik man udleveret samtlige sygejournaler fra alle hospitaler minus ét i Århusområdet, uden at vedkommende mennesker havde givet tilladelse til det, og anledningen var, at man ville foretage en videnskabelig undersøgelse. Det var murer-svendene og det var Murersvendenes Fagfor-ening, der tillod sig det personlige overgreb mod deres medlemmer på deres vegne at give tilladelse. Det er på høje tid, vi tager disse ting ind, og det var derfor, jeg var så glad for, at retsforbundet havde fremsat forslaget, fordi vi får diskussionen.

Det er rystende, hvad der allerede sker af overgreb mod den personlige integritet i dag i Danmark. Og så vil jeg understrege for hel-ler ikke denne gang at blive misforstået: jeg er overbevist om, at vi herhjemme er op-mærksomme på det, og at meget derfor bremses, formentlig mere end i så mange an-dre samfund.

Lis Starcke (DR):

Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard gjorde opmærksom på noget, som er farligt, netop det, at begynder man først ét sted, så kan det skabe præcedens, og det er jeg fuldstændig enig med ham i. Jeg mente altså, at der på dette felt var en vis forskel. Da det både var en forbryder og en mand, der var død, så kunne samfundet af sikkerhedsmæssige grun-de godt i dét tilfælde gøre det, men jeg øn-sker ikke, at det skal skabe præcedens.

Jeg vil gerne lige tale videre om et par af de konkrete praktiske eksempler, som jeg nævnte. Bl. a. vil jeg gerne tale om det obligations- og aktieløse samfund, uden at jeg vil gå i detaljer, men blot sige, at planerne til det faktisk er udarbejdet, og at det var bank-funktionærerne, som protesterede, sådan at projektet er udsat. Man vil kunne gå over til det pengeløse samfund sådan set med direkte registrering, hvor man ikke skal skrive checks ud, altså med andre ord minus papir. Det kan selvfølgelig godt have mange forde-le, men det kan også have mange ulemper, og jeg mener, at det har været rigtigt af bankfunktionærerne at protestere, sådan at man undersøger det endnu en gang. Ud fra demokratiske synspunkter vil jeg også sige, at det er meget vigtigt, når nye systemer skal indføres i virksomheder, at medarbejderne tages med, at de hører om planerne på for-

hånd og er med til at diskutere tingene, så-dan at man får set tingene fra alle sider og derved finder frem til det, som for samfundet og for helheden bliver det bedste. Her er det altså vi synes at en uvildig instans ville være god. Om det skal være et vurderingsråd eller det skal være noget andet, finder vi forhå-bentlig frem til.

Så var der også igennem et par år en plan-lægning, hvor man centralt – det var Kom-munedata – ville overtage en del af de ting, som kommunerne ellers havde sørget for. Det viste sig, at det ville komme til at koste temmelig meget, og da man først var i for-bindelse med kommunerne, så var de heller ikke villige til at betale det. Nu kan man godt sige, at Kommunedata for så vidt er et privat selskab, men det betyder dog alligevel, at der foregik en bekostelig planlægning, som var forgæves, og som kunne være und-gået, hvis der havde været en instans inde i billedet, som kunne have sagt: ja men det er ikke den måde, det skal gøres på.

Dér tror jeg nok at teknologien er kommet til hjælp, nemlig ved at man har fået disse minidatasystemer, sådan at kommunerne selv kan have ansvaret for deres administration, sådan at administrationen af kommunerne ikke bliver samlet ét centralt sted, men at det kommer til at ligge derude. Ellers kan det være sådan, at det bliver vanskeligt at place-re ansvaret. Jeg mener, at man er opmærk-som på det, og jeg ved også, at der kom visse cirkulærer, og at man efterhånden fandt ud af, at det skulle gøres på en sådan måde, at man vidste, nøjagtig hvor ansvaret var, og at det kun var bestemte mennesker, der havde adgang til disse systemer.

Bibliotekssystemet har jeg nævnt, og jeg har nævnt Danmarks Statistik. Med hensyn til SIP-systemet, som i fire faser blev solgt til kommunerne, var der til at begynde med hel-ler ikke helt den sikkerhed, der skulle være, og der klagedes både over, at det var for dyrt, og at systemet hurtigt blev forældet. Men dér mener jeg at man er gjort opmærk-som på fejlene, gjort opmærksom på, at der er en fare, og at man arbejder med det.

Så har der været talt uhyre meget om ud-levering af CPR-numre. Jeg skal ikke komme ind på eksemplet fra socialforvaltningen, men er dog rystet over oplysningen om, at et østligt lands efterretningstjeneste har fået en fjerdedel af samtlige danskeres CPR-numre i